

HET POSTWEZEN VAN OUDSHOORN/ALPHEN.

Alvorens het verhaal over het postwezen in Oudshoorn en later Alfen te beginnen wil ik eerst iets uitleggen over de geografische ligging van genoemde gemeentes. Tot 1918 waren het zelfstandige gemeentes met ieder een eigen bestuur en later een eigen burgemeester. Beide gemeentes worden gescheiden door de rivier de Oude Rijn. Deze loopt gedeeltelijk van zuid naar noord om vervolgens naar west af te buigen. Oudshoorn is gelegen op de noord- en oostoever en Alfen op de west- en zuidoever van de Oude Rijn. Alfen zou later Alphen gaan heten en later worden een aantal gemeentes samengevoegd tot de gemeente Alphen aan den Rijn. In de loop van het verhaal komen deze begrippen nogmaals aan de orde.

Ik begin het verhaal in 1520, het jaar waarin dwars door het veengebied de Herenweg, vanaf de noordoever van de Oude Rijn naar Amsterdam werd aangelegd. Hierdoor kwam het verkeer te land van Amsterdam naar Rotterdam voor een groot deel door Oudshoorn en Alfen. Dat maakte Oudshoorn en later Alfen een ideale plaats om te dienen als nationaal en zelfs internationaal ontmoetingsplaats voor het verwisselen van poststukken. Oudshoorn lag dus redelijk centraal ten opzichte van Amsterdam, Rotterdam, Den Haag en Utrecht.

In 1590 was Oudshoorn al een belangrijke plaats in het postverkeer geworden. In 1597 werd er een speciale postdienst in het leven geroepen met onder andere Oudshoorn, Bodegraven, Utrecht, Rhenen en Arnhem als vast stations.

Vanaf 1646 werd Oudshoorn zelf “Generaal Comptoir”, het belangrijkste postwisselkantoor van de Republiek. De reden dat dit gebeurde is, dat in dit jaar in Munster de besprekingen begonnen, die later zouden leiden tot de beëindiging van de 80-jarige oorlog. Een goede postverbinding tussen de Staten Generaal en Munster was daarom van enorm belang. De postroute is dan als volgt: Den Haag, Oudshoorn, Harmelen, Amersfoort, Voorhuizen, Beekbergen, Zutphen en zo verdere naar Munster. Telkens ongeveer 4 uur gaans. Het “Generaal Comptoir” was gevestigd in een herberg, gesticht in 1620, die “De Prins van Oranje” was genoemd. Deze naam herinnerde aan het feit dat hier ook daadwerkelijk De Prins van Oranje had overnacht. Bij deze herberg waren stallen voor de paarden van de postiljons aanwezig. Iedere nacht kwamen één en twee uur, kwamen vijf postrijders uit Rotterdam, Den Haag, Amsterdam, Leiden en Utrecht samen en wisselden hun post uit. De brieven en andere poststukken werden vervoerd in gesloten valiezen of kisten.

Toen in 1648 de Vrede van Munster was gesloten werden veel overbodig geworden cavaleristen postrijder. Deze over het algemeen stevige kerels konden zich beter verweren tegen overvallers die het altijd hadden gemunt op de postiljons.

Zo lezen wij dat op 14 maart 1718, dat de postiljon uit Utrecht nog een pakket post meebracht, bestemd voor Engeland en deze moest deponeren: ‘in de bus, hangende aan de paal, aan de Oudshoornse kerk’. (kerk was gereed in 1665) De postiljon die vanuit Amsterdam in die tijd met Engelse brieven naar Maassluis reed, haalde ze dan uit de bus en voegde de brieven bij zijn eigen pakket. In de opdracht van de man uit Utrecht stond dan ook, dat hij er voor moest zorgen in Oudshoorn te zijn, eer de postiljon uit Amsterdam er passeerde. De Engelse correspondentie voor Hamburg en Noord-Duitsland werd met ‘het’ rit meegenomen en in de bus gedaan bij de Oudshoornse kerk. Deze post werd dan weer meegenomen door de postiljon die richt Utrecht reed.

Eenzelfde brievenbus bevond zich reeds in 1662 en mogelijk al eerder aan de 's-Mole-naarsbrug (ca 1 km westwaarts ten opzichte van eerdergenoemde bus), waarin bijvoorbeeld de brievenbesteller uit Woubrugge zijn post deponeerde en uithaalde.

In Oudshoorn werd Ary Verstraeten aangesteld op 12 september 1731 door de “**Postsociëteit**” als brievenaarder (commies) en zetelde, zoals bekend, in de herberg “De Prins van Oranje”. Deze plaats was door de Postsociëteit aangewezen als “Algemeen Verwisselkantoor van de Postsociëteit”. **De Postsociëteit verzorgde het rit Oudshoorn – Hamont (België)**. In de herberg werden de poststukken gesorteerd en weer verder vervoerd. De dienst was overigens zeer eenvoudig, registers werden niet bijgehouden, de brievenaarder Verstraeten kon amper schrijven. Een commies had nu niet bepaald een ingewikkelde taak, want veelal hadden de postmeester uit de plaats van afzending de brieven reeds in pakketjes gebonden. Zijn voornaamste werk was dan ook misschien wel om de losse brieven, welke hij ontving uit de tien omliggende dorpen in de buurt van Oudshoorn, te sorteren en te bezorgen. Voor deze werkzaamheden kreeg hij een bedrag van 1300 gulden per jaar van de heren postmeesters.

In 1752 dragen de regenten van de grote steden hun postale rechten over aan de Staten van Holland en West-Friesland. (het tegenwoordige Zuid- en Noord Holland). De Staten kregen tevens het recht om in de opengevallen plaatsen postmeesters aan te stellen. Om tot een goede organisatie te komen, was het nodig om de in functie zijnde postmeesters uit te kopen. Zij kregen daarvoor een ruime jaarlijkse uitkering voor het leven en ook de steden kregen een vergoeding voor derving van hun postale inkomsten. Op 24 april 1754 werden hem zijn eigen posterijen op de omliggende dorpen ontnomen.

Zoals reeds geschreven kwamen iedere nacht in het Generaal Comptoir tussen één en twee uur de postiljons uit vijf richtingen samen om hun malen (post) te wisselen. Dat waren:

- 1) die van Amsterdam, met schippersbrieven op Rotterdam en Delft.
- 2) die van Gouda, met de langs de route van **Hamont** af, mee gegeven brieven, waarbij ook die van Dordrecht.
- 3) die van 's-Gravenhage, met de brieven van Leiden, Haarlem, Delft en Noordholland.
- 4) die van Rotterdam, met de brieven van Schiedam en schippersbrieven op Amsterdam.
- 5) die van Utrecht, welke knooppunt van postwegen op zich was, via Woerden welke postkantoor eigendom was van Utrecht, met de brieven van oost Nederland.

Omdat de wisseling van de post in een herberg plaatsvond en er tijdens de wachttijden nogal eens sterke drank werd genuttigd, leidde dit tot nalatigheden en andere tekortkomingen ten aanzien van de postbezorging en postvervoer. Dat leidde er uiteindelijk toe dat bij een resolutie van 7 april 1758 werd bepaald, dat er een pand moest worden aangekocht dat louter en alleen ten dienste zou staan als een verwissel- en postkantoor, met daarbij tevens de woningen voor beide commiezen en stalling voor de paarden van de aankomende en de vertrekkende postiljons, met daarbij een goede wachtruimte voor de postiljons zelf. Als toelichting werd vermeld dat deze huisvesting NIET in een herberg moet zijn, zodat de expeditie werd vertraagd.

Het duurde even voordat er genoeg geld was ingezameld, maar in 1761 werd een pand aangekocht dat was gelegen aan de overzijde van de Oude Rijn, dus aan de westoever en in het dorp Alfen. Het betrof een bouwvallig pand naast de noordelijke uitloop van het Omleidingskanaal in de Dorpsstraat.

Op 1 december 1763 vond een belangrijke modernisering van het postverkeer plaats door de in gebruik name van postwagens, in plaats van het tot dan gebruikelijke vervoer van postzakken te paard door de postiljons. Deze eerste postwagens waren nog niet overdekt en zo kon het gebeuren, dat door onvoorzichtigheid van de postiljon, die de vonken uit zijn pijp in

de kar liet waaien, waardoor de brieven totaal verkoold in Alphen aankwamen. Sedert die tijd besloot men de karren af te dichten.

Ondanks het feit dat de postwisseling niet meer in een herberg plaatsvond, bleek men wel bereid om de wachtende postiljons te voorzien van een hartige slok. Aan de Hoofdcammies van Alfen werd in 1788 zelfs een vergoeding toegekend “wegens de verstrekking van jenever en bier voor vijf postiljons, een voerganger en de bestelder”. In die tijd werd er gewerkt van 's avonds 10 uur tot 's nachts 3 uur en alles gebeurde bij kaarslicht.

In 1771 werd het bouwvallige pand afgebroken en op dezelfde plaats verrees in 1774 een posthuis, met stallen. De nabij gelegen brug over het Omleidingskanaal kreeg in de loop van de tijd de naam “Postburg”, een naam die nu nog steeds als zodanig geldt. In 1819 werd het pand verkocht aan notaris J.J. Ooykaas. Deze toverde het posthuis om tot een buitenhuis en gaf het de naam “Ons Genoegen”. Later werd het perceel afgebroken en verrees er een fabriek die jam en vruchtensappen maakte. Maar tussen 1774 en 1819 gebeurde er nog wel het een en ander, want de Franse bezetter had hele andere plannen met de locatie.

Tijdens de Franse bezetting was het posthuis geconfisqueerd door de genoemde bezetters en werd het enige tijd gebruikt als kazerne en fourage magazijn voor de in Alphen gelegerde Kozakken. Gedurende deze tijd werden de posterijactiviteiten uitgevoerd in een naastgelegen pand, zijnde een kleine boekwinkel van Coenraad Alexander Kluit. In 1799 besloot de toenmalige volksvertegenwoordiging, dat de Posterijen voortaan “nationaal” zouden zijn. Het waren opnieuw de postale inkomsten, waar het in eerste instantie om ging. En dit maal ten behoeve van de nationale kas.

De eerste Nederlandse Postwet trad in 1807 in werking en regelde in hoofdzaak kwesties als tarieven en postrecht (postmonopolie). Voor het eerst werd voor het gehele land een algemeen geldend port vastgesteld. Dit bleef bepaald naar afstand en gewicht. Nieuw waren de verlaagde tarieven voor drukwerken, kranten, monsters en geldzendingen. Wel beschouwd een prille, voorzichtige doorbraak in de richting van een maatschappelijke functie van de Posterijen.

In 1823 verliet de posterijen de kleine boekwinkel en betrok een groter pand iets verderop in de Dorpsstraat, naast de Hervormde Kerk. Hier verbleef men tot 1871, in verband met de toenemende drukte werd besloten tot een verhuizing. Enige panden verderop in dezelfde Dorpsstraat gat men in een nog groter pand de nering voortzetten. Hier werd naast de post tevens een telegraafkantoor gevestigd.

Per 10 mei 1905 was de officiële naam van de gemeente ‘Alfen’ veranderd in ‘Alphen’. In 1918 worden de gemeentes Alphen, Oudshoorn en Aarlanderveen samengevoegd tot één gemeente en gaan vanaf dat moment verder onder de naam ‘Alphen aan den Rijn’.

In 1914 verhuisde het postkantoor weer terug in de richt Van de Postbrug, daar het oude pand niet meer aan de eisen voldeed, welke door het publiek aan een postkantoor gesteld mochten worden. Het betrof hier een splinter nieuw gebouwd pand. Begin jaren '70 verhuisde men wederom naar een nieuwbouwpand. Hier verbleef men tot 2006. Vanaf die tijd werd het centrum van Alphen aan den Rijn geheel plaat gegooid en werden er nieuwe winkels en appartementen gebouwd. Door het Nederlandse beleid, keerde in de nieuwbouw GEEN postkantoor terug. Hier en daar werden er in de gemeente postagentschappen ondergebracht in andere winkels. Een situatie die tot op de dag van vandaag nog geldt.

Dat is wel het enige dat rest van een naar mijn mening toch wel rijke posthistorie, want ook van alle genoemde postkantoren is niets meer over. Het enige dat rest zijn de gevelstenen van de oude herberg “De Prins van Oranje” en als gevolg van een grootscheepse renovatie van het centrum gedeelte op de oostoever zal het waarschijnlijk ook niet lang meer duren of het laatste restje posthistorie zal verdwenen zijn.

Tot slot een aantal bijlages die allen betrekking hebben op de posterijen in Oudshoorn, Alfen en Alphen aan den Rijn.

Dit zijn:

1. Verlies van een zak post
2. Postroute Alphen over de Gouwsche Sluis en Goudsche Rijpad.
3. Hoofden van dienst vanaf 1731.
4. Postwezen in jaartallen.
5. Geraadpleegde literatuur.

Alphen aan den Rijn, maart 2013.

N. Nieumeijer.

Bijlage 1 .

VERLIES VAN EEN ZAK POST.

De verwisseling in het posthuis te Alphen geschiedde door een commies, later bijgestaan door een assistent, die hier door de organiserende post-sociëteit werden aangesteld. Deze haalden alle brievenzakken leeg, sorteerden de post op hun nieuwe bestemmingen en deden het weer in de zakken der postiljons, zodat dezen binnen één tot anderhalf uur weer konden afreizen. Een en ander was natuurlijk wel afhankelijk van de tijdige aankomst van alle postiljons. Een omzet van 200 zakken post per nacht was in die tijd een heel normaal verschijnsel, zodat er nogal wat werk moest worden verzet. Hier is in die tijd ook de gewoonte ontstaan, om ook wanneer voor een bepaalde plaats geen post was, toch een postzak mee te zenden, zodat er geen zak kon zoekraken. Dat er aan het zoekraken van post veel aandacht werd besteed lezen we in een aardig rapport van 26 oktober 1775, waarin de commies-generaal Le Jeune schrijft:

“Present in den nacht bij het verwisselkantoor te Alphen. De postillons waren alle nugteren en bequaam. En de verwisselingen met allen spoed en accuratesse geschied zijnde, zijn dezelve alle in dezelve omstandigheid weeder afgereden na hunne respective destinaten. Even over 2 uren na middernacht. De postillon verloor van zijn paard zijn groote rommel off brievenzak, even aan geene kant van Goudsche Sluijs. Aan Alphen verzocht te laten vissen langs de slootkanten met haaken. Aan de boeren langs de wegh kennis laten geeven van er ook na te willen vissen met belofte van een premie voor de geene die gemelde zack te regt zoude brengen. Tevergeefs. Daarna laten omroepen van Alphen tot in Boskoop zijnde het traject. Als premie was gesteld 2 ducaten. De betreffende zak was den 28 oktober terechtgekomen. Deze zak was reeds eerder gevonden door een schuitenjager en had deze aangetroffen op den gemeenen wegh voor zijn woning, staande eeven beneede de sluijs. Laaten Examineeren, wel gezeegeld en in orde geslooten. Gemelde jaager de gestelde premie betaald. De zack per expresse geexpediteert”.

Bijlage 2.

POSTROUTE van ALPHEN over de GOUDSCHE SLUIJS naar GOUDA.

Vanuit Alfen was Gouda tot 1505 alleen via het water te bereiken voor paard (en wagen). Reden was dat de dijken, waarop de paden waren aangelegd te zwak waren voor het vervoer met paard (en wagen). Te voet was het dus wel gewoon mogelijk Gouda te bereiken. Van 1505 was het mogelijk om vanuit Alfen via Bodegraven en Reeuwijk naar Gouda te reizen. Onderstaand volgt een verhaal om een beeld te krijgen hoe de route liep en ging lopen.

Ik begin het verhaal over de postroute vanuit het “Genraal Comptoir” te Oudshoorn en het latere posthuis in Alphen. Vanuit herberg “De Prins van Oranje” in Oudshoorn begint de route zuidwaarts naar Alfen. Men slaat na een paar honderd meter rechtsaf en gaat de enige brug over de Oude Rijn over, om vervolgens linksaf de Dorpsstraat in te gaan. Na enige honderden meters verlaat men de ‘bebouwde kom’ van Alfen en vervolgt men via de Rijksstraatweg tot aan het buurtschap Gouwsluijs. Deze Rijksstraatweg bestaat uit een beperkte verharding van steenslag of slecht uit aangestampt zand..

In het buurtschap doemt de Goudsche Sluijs op. Een smalle sluis met daaroverheen een enkele klapbrug. Bij de uitbreiding in 1589 kwam er een tweede sluis bij en daar over kwam een dubbele klapbrug te liggen. Hierdoor ontstond een bruceiland in de monding van de Gouwe. De route wordt vervolgd via de Rijksstraatweg, nog steeds een verhard pad met daarlangs een sloot. Na een aantal kilometers komt men in het dorpje Zwammerdam, waardoor heen de weg loopt, om weer na enige kilometers in Bodegraven te belanden. Langs de Rijksstraatweg staan weinig huizen, slechts een enkele boerderij. Vanaf Bodegraven gaat men langs een grote vaart of wetering naar Reeuwijk en vervolgens naar Gouda.

In 1594 wordt de route verlegd, dan gaat men als de Goudsche Sluijs is gepasseerd na zo’n anderhalve kilometer rechtsaf, het pas aangelegde Amsterdamsche Pad (later Goudsche Rijpad) op om vervolgens in Boskoop uit te komen.

In 1526 werd er al een weg aangelegd van Gouda naar Waddinxveen en 3 jaar later in 1529 werd er een weg aangelegd van Waddinxveen naar Boskoop. Deze weg liep door het buurtschap Middelburg en werd dan ook Middelburgseweg genoemd. Als deze werkzaamheden werden uitgevoerd op kosten van de stad Gouda, die het handelsverkeer met Amsterdam wilde bevorderen. In 1580 had de stad Gouda grond gekocht in Boskoop en in 1594 werd er een weg aangelegd van Boskoop naar de Oude Rijn onder Alfen. Deze weg, die Amsterdamsche Pad en later Goudsche Rijpad werd genoemd, maakte het mogelijk om via een kortere route vanuit Alfen, via Boskoop en Waddinxveen naar Gouda te reizen. Tijdwinst was het resultaat. Nu is het woord weg wel erg groot, want eigenlijk waren het slechts zandpaden, die later werden verhard met steenslag, met aan weerszijden sloten. De wegen liepen dwars door uitgestrekte velden.

Toen het gebruik van de postroutes goed op gang kwam, kon men dus gebruik maken van genoemde wegen (ook met paard en wagen) om de bestemmingen te bereiken. De stad Gouda had zich wel het recht voorbehouden om op genoemde wegen tol te heffen. Zo stonden er op het Goudsche Rijpad zowel aan de Rijnzijde als aan de zijde van Boskoop slagbomen en tolgaardershuizen. Grootverbruikers van de tolwegen, zoals postbestellers waren vrijgesteld of hadden afspraken met betrekking tot het betalen van tol.

Vanaf Boskoop ging men via de Middelburgseweg, dwars door de polders naar Waddinxveen, om van daar via ‘Den Baars’ (tegenwoordig Baarsjeskade) in Gouda te belanden. Ik neem aan dat de stad Gouda ook een wisselstation voor post was, doch daar heb

ik geen informatie over. Mogelijk dat men daarover informatie kan verkrijgen bij “Het Streekarchief Midden Holland” in Gouda.

Bijlage 3.

HOOFDEN VAN DIENST vanaf 1731.

12 september 1731	- 23 november 1752	Ary Verstraeten genoemd als commies.
Juli 1752	- november 1753	Jan de Wit genoemd als commies.
23 november 1753	- december 1779	Jacob Hoppach aangesteld tot eerste commies van het verwisselkantoor.
September 1754		Jacob Hoppach postmeester
1 april 1761	- 12 november 1776	Elias Clemen ondercommies. (1779 2e com.)
12 november 1776	- 1795	Willem Hulsenfunck 2e commies
December 1779		Ary Verstraeten hoofdcommies.
17 april 1795	- 1 januari 1803	Carel Balthazar Koopman
12 juni 1795		J.E. Lauch ondercommies
12 juni 1795		H. Cornelisse was besteller.
1 januari 1803	- 1 juni 1803	waargenomen door J.E. Lauch
1 juni 1803	- 1 april 1811	Mr. Jan Christiaan ten Noever (contr Leiden) Besluit Staatsbewind no. 35b van 26-4-1803)
1 april 1811	- eind 1815	J.E. Lauch
1 juli 1816	- 25 juni 1854	Mr. C.A. Kluit
25 juni 1854	- 1 september 1854	Vacature.
1 september 1854	- 14 juni 1870	J.W.P. Kluit (KB no. 86)
14 juni 1870	- 15 juli 1870	Vacature.
15 juli 1870	- 1 januari 1872	J.F.C. Roelants (KB no. 10)

Bijlage 4.

POSTWEZEN IN JAARTALLEN.

- 1520 Aanleg Herenweg van Amsterdam naar Oudshoorn, dwars door de moerassen en ander ruig terrein.
- 1590 Oudshoorn is al een belangrijke plaats in het post verkeer geworden. Alleen al door zijn centrale ligging ten opzichte van de grote steden.
- 1594 Aanleg Amsterdamsche Pad (Goudsche Rijpad) tussen Alfen en Boskoop. Hierdoor werd de route naar Gouda aanzienlijk bekort.
- 1597 Speciale postdienst in het leven geroepen met o.a. Oudshoorn, Bodegraven, Utrecht, Rhenen en Arnhem als vaste stations.
- 1620 Herberg “De Prins van Oranje” wordt gesticht. Hierin wordt later het “Generaal Comptoir” gevestigd.
- 1646 Begin van de besprekingen Vrede van Munster. Een regelmatige poststroom vanuit Den Haag naar Munster komt op gang. Oudshoorn wordt “Genraal Comptoir”, dit is gevestigd in herberg “De Prins van Oranje”. Iedere nacht komen 5 postrijders uit Rotterdam, Den Haag, Amsterdam, Leiden en Utrecht hier hun post wisselen.
- 1648 Vrede van Munster gesloten. Veel overbodig geworden cavaleristen worden postrijder, omdat deze zich beter konden verweren tegen overvallers.
- 1662 Vermelding van bestaan van ‘brievenkast’ nabij de ’s-Molenaarsbrug, waar de besteller van Woubrugge zijn post deponeerde en uithaalde.
- 1665 Aan een paal nabij de zojuist gebouwde Oudshoornse Kerk hangt een ‘Brievenkast’.
- 1731 Benoeming eerst commies ten dienste van de postverwerking door “Postsociëteit”.
- 1752 De regenten van de steden dragen hun postale rechten over aan de Staten van Holland en West Friesland. Staten kregen tevens het recht om in opengevallen plaatsen Postmeesters aan te stellen.
- 1754 Verstraeten heeft een eigen postverzorging op de omliggende dorpen.
- 1758 Bij resolutie van 7 april 1758 wordt bepaald dat de werkzaamheden ten behoeve van de post niet meer in een herberg mogen worden uitgevoerd, maar in een eigen pand.
- 1761 Aankoop van een pand in Alfen, aan de overzijde van de Oude Rijn.
- 1763 Belangrijke modernisering van het postverkeer door de ingebruikname van postwagens in plaats van het vervoer van losse postzakken op het paard.
- 1771 Afbraak van het oude pand en begin nieuwbouw posthuis met stallen.

- 1774 In gebruikneming nieuwe behuizing poststation.
- 1795 Het posthuis wordt geconfisqueerd door de Franse bezetter en wordt gebruikt als fourragemagazijn en kazerne voor de in Alphen gelegde Kozakken. Postactiviteiten worden zolang uitgevoerd in de naast gelegen boekenwinkel.
- 1799 Nationale volksvertegenwoordiging besluit dat de posterijen voortaan 'nationaal' moeten zijn.
- 1807 De eerste Nederlandse Postwet treed in werking.
- 1819 Het posthuis met opstallen wordt verkocht aan notaris J.J. Ooykaas, die het verbouwt tot een mooi buitenhuis, dat de naam 'Ons Genoegen' krijgt. Activiteiten vinden nog steeds plaats in de boekenwinkel.
- 1823 Posterijen verlaten de boekwinkel en vestigen zich weer in een eigen pand, iets verderop in de Dorpsstraat, naast de Nederlands Hervormde Kerk.
- 1871 In verband met de toenemende drukte betreft men een groter pand, een paar panden naast het bestaande pand in dezelfde Dorpsstraat. Tevens wordt hier het juist opgerichte Rijkstelegraafkantoor gevestigd.
- 1914 Verhuizing naar een nieuw gebouwd postkantoor in de Dorpsstraat, die nu Julianastraat heet, gelegen schuin tegenover Hotel Sint Joris.
- 1918 De gemeentes Oudshoorn, Aarlanderveen en Alphen worden samengevoegd. De Nieuwe gemeente heeft nu Alphen aan den Rijn.
- 1972 Naast het postkantoor verrijst een nieuw modern gebouw en men verhuist wederom.
- 2006 Grote modernisatie van het centrum van Alphen aan den Rijn. Alle gebouwen worden gesloopt, dus ook het postkantoor. Postactiviteiten worden vanaf dat moment ondergebracht in diverse postagentschappen, die onderdak krijgen in andere winkels.

Hiermede zijn alle panden waar ooit activiteiten van de post werden uitgevoerd uit het straatbeeld van Oudshoorn en Alphen aan den Rijn verdwenen.

Bijlage 5.

GERAADPLEEGDE LITHEERATUUR/BRONNEN.

- Citaten uit “De oude Postroute Amsterdam – Antwerpen – Parijs door C.G. van der Boom (1937).
- Archief van de Historische Vereniging Alphen aan den Rijn. Naar aanleiding van twee tentoonstellingen met betrekking tot het postwezen, in de zomer 1997 en in november/december 2006.